

JANSSENS, Robert (Berlare 1 oktober 1919).

Behaalde de diploma's van licentiaat in de criminologie (1941), licentiaat in het notariaat (1942) en doctor in de rechten (1942). Na een stage aan de balie te Gent werd Janssens achtereenvolgens substituut-krijgsauditeur (1945), rechter te Dendermonde (1945) en te Gent (1951).

Toen hij in 1961 zijn kandidatuur stelde voor het Hof van Beroep te Gent, werd dit, op enkele briljante uitzonderingen na, nog beheerst door Frans-talige magistraten. Sommigen vonden het de hoogste tijd om een Vlaamse doorbraak te forceren. Tot deze eerste ploeg behoorde Janssens, die van de Provinciale Raad, in strijd met het geldend gebruik, een eerste kandidatuur in ontvangst mocht nemen. Na deze voordracht volgde trouwens zijn benoeming door de Koning op voordracht van de minister van justitie (9 oktober 1961). Toen Janssens zich voor de eedaflegging voor het Hof van Beroep aanbod, werd hem duidelijk gemaakt dat hij eigenlijk als raadsheer niet welkom was. Nadien heeft hij, samen met Franz van Parys de bres vergroot, zodat geleidelijk aan meer en meer Nederlandstalige magistraten tot het Hof van Beroep werden toegelaten. Het is zonder meer duidelijk dat de zogeheten politisering van de magistratuur heeft bijgedragen tot de vernederlandsing ervan, zonder de kwaliteit van het korps te verminderen.

In 1970 was Janssens ook kandidaat voor het Hof van Cassatie. Hij werd zowel door het Hof als door de Senaat voorgedragen, doch door een wijziging van de volgorde in de benoemingen door de toenmalige minister van justitie werd ervoor gezorgd dat niet Janssens, ingevolge anciënniteit, eerste voorzitter van het Hof van Cassatie zou worden, doch de medekandidaat die in een 'aangepaste volgorde' werd benoemd. Hij diende opnieuw zijn kandidatuur te stellen om tot raadsheer benoemd te kunnen worden (7 december 1970). In 1981 werd hij afdelingsvoorzitter in het Hof van Cassatie.

Janssens wist ook een belangrijke bijdrage te leveren tot de totstandkoming van een behoorlijke Nederlandstalige doctrine. Hij was met Axters, Van

Parys en Jan Ronse een van de grondleggers en pioniers van de *Algemene Practische Rechtsverzameling*, die in de jaren 1950 om en rond het Gentse gerechtsbouw ontstond en aan de oorsprong lag van het opbloeien van de Nederlandstalige rechtswetenschap in België. Voor de eerste maal werd een volledige reeks beoogd van trefwoorden die gewijd waren aan het Belgisch recht. Bovendien werd via de *Algemene Practische Rechtsverzameling* het initiatief tot stand gebracht om een nieuw Nederlandstalig tijdschrift van hoge kwaliteit te realiseren, met name het *Tijdschrift voor Privaatrecht* (1964), en werd ook de grondslag gelegd voor de tweetalige *Wetboeken Story-Scientia* (1966).

Janssens, die ook in de samenwerking tussen Noord en Zuid een belangrijke rol vervulde, werd in zijn hoedanigheid van raadsheer van het Hof van Cassatie benoemd tot voorzitter van het Benelux-gerechtshof dat de bevoegdheid heeft om de eenvormige Benelux-wetten uniform te interpreteren. Van 1960 tot 1985 was Janssens hoogleraar aan de rechtsfaculteit van de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius (UFSIA) te Antwerpen, waar hij in de beheersorganen een belangrijke rol speelde. Hij doceerde aan de UFSIA de algemene inleiding tot het privaatrecht en de geschiedenis van het privaatrecht.

MARCEL STORME